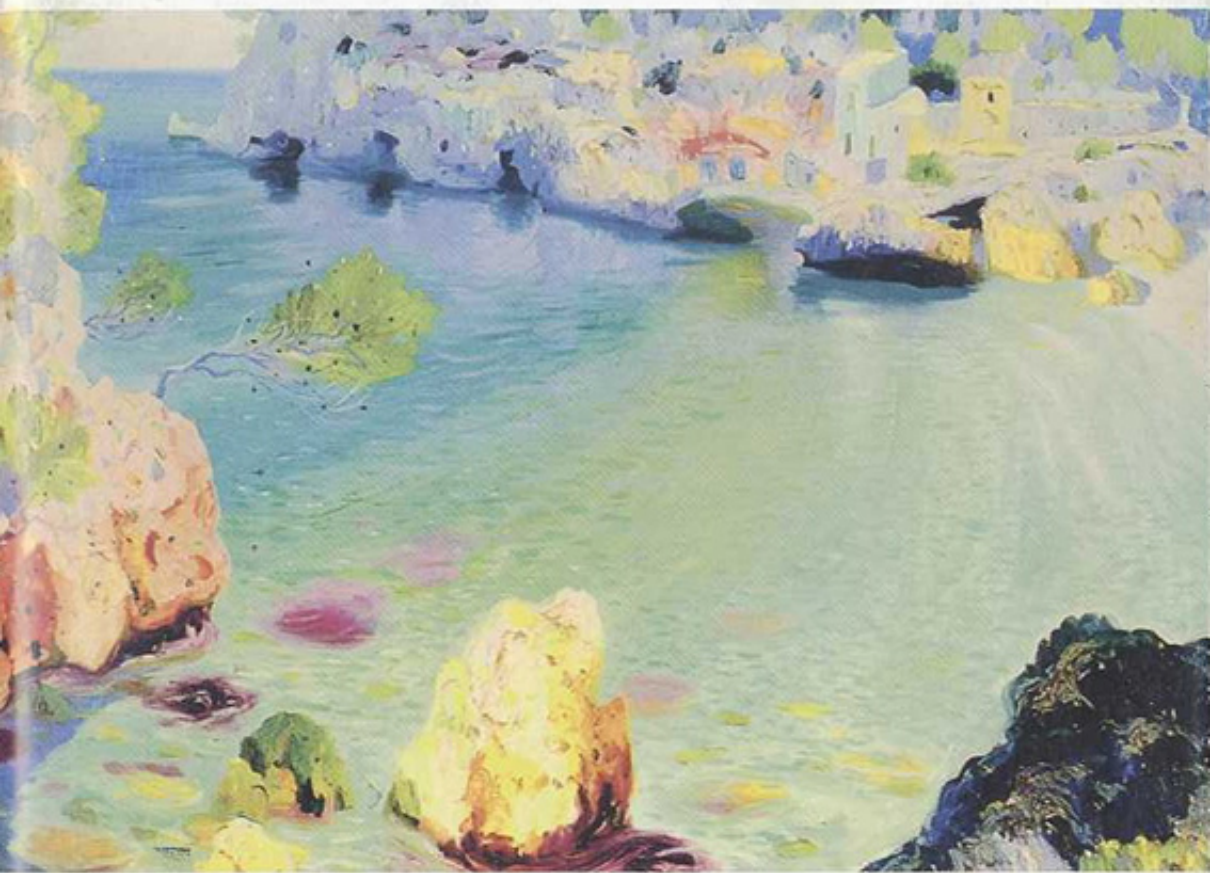

Festes de **SANT JAUME**
Santanyí 2005

am
santanyí
ÉS CÒPIA
DIGITALITZADA

*F*estes de
SANT JAUME
Santanyí 2005

Coberta: SIMFONIA MAR ANDANTE. Cala Santanyí, 1948
Oli damunt tela. 120x170 cm.
Col·lecció particular

am
santanyí
ÉS CÒPIA
DIGITALITZADA

Index

MIQUEL PONS

PERE VIDAL, EL CEC, DELA GUERRA DE CUBA

A LA CORONACIÓ D'ALFONSO XIII 6

ANDREU SERVER-MAS

LA MANERA SANTANYINERA DE PERICO POMAR 18

GALERIA 21

Festes de **SANT JAUME**
Santanyí 2005 22

CRISTÒFOL VIDAL VIDAL

SENYOR BATLE DE SANTANYÍ, REGIDORES I REGIDORS, AUTORITATS,

FAMILIARS DE BERNAT VIDAL I TOMÀS, AMIGUES I AMICS 29

CONSOLACIÓ 2005
Concerts a posta de sol 32

GORI SUAU VIDAL

UNA ANÈCDOTA I GRUMETS 35

PRESSUPOST MUNICIPAL ANY 2005 37

PADRÓ D'HABITANTS (31-12-2004) 38

Salutació

Amb el goig que comporta sempre la paraula festa, hem arribat de bell nou a la cita anual que tenim amb l'apòstol de les terres ponentines. El canvi profund que ha experimentat la nostra societat no és cap impediment perquè poguem continuar sent fidels a les tradicions. Abans el sant ens trobava immersos en les tasques agrícoles, aïllats del món exterior; avui ens saluda en el sector de serveis, envoltats de nous mallorquins, de gent que vol compartir la roca amb nosaltres i desitja celebrar també la seva festa. Que siguin, doncs, les festes per a tots els que estimen aquesta terra i s'hi volen integrar, per als mallorquins de sempre i per als mallorquins d'adopció.

Amb il·lusió nova, l'ajuntament ha preparat un programa que pugui satisfer els desitjos de tothom, de joves i vells, de santanyiners i d'externs. Esperam que tots en pugueu gaudir, amb una felicitat sense límits, guiats pel penell de la germanor, immersos en el benestar que dóna un descans merescut.

Que tinguem, en aquests dies de pausa i diversió, un dolç record per a tots els qui ja no són físicament aquí, però tanmateix segueixen formant part de les nostres vides.

Per a tots vosaltres, salut i per molts d'anys.

Miquel Vidal,
batle de Santanyí

Esbrinar el llinatge Vidal a Santanyí, i més concretament a la vila, és un treball laboriós i desafortunat si no va acompanyat d'altres detalls geneològics, un alias, ofici, ...

Fullejat els *Llibres Sagramentals* de naixaments i defuncions de l'Arxiu Parroquial de Sant Andreu, de Santanyí, es localitzen una llarga llista de Vidals.

En el cas que m'ateny, així mateix estic en possessió d'alguns indicis que ens poden proporcionar certa llum. Un *Pere Vidal*, ell mateix es diu *Pedro Vidal*, o *Pedro de Santanyí*, amb l'afegitó de *cec*, -*Pere es Cego*-, testimoni presencial a la guerra de Cuba, (1895-1898), com indica la publicació glosada: *Romanso Nou* i també l'autor? de la glosada dels esdeveniments de la *Coronació del rei Alfonso XIII*, el mes de maig de 1902. Són dues fites concretes, úniques que poden haver-l'hi arribat pel conducte de la imaginació o per la lectura de la premsa que un paísà l'hi llegia a qualsevol de les tavernes de la plaça Major o de qualsevol cafè de la vila.

Amb la finalitat d'ensopegar amb un Pere, o Pedro Vidal, he escorcollat els *Llibres Sagramentals de la parròquia de Santanyí: Libro de Bautismos de 1854 a 1871. III, Bautismos. 1871-1887. IV. Defunciones de Adultos. 1888-1909. III. Defunciones de 1888 a 1909. III. Defunciones de 1910 a 1925. IV.*

Sovint els *Llibres Sagramentals* van encapçalats i acabats amb les signatures dels rectors: Llobera, Cerdà, ... o altres ministres, com Sebastià Oliver Pvre. i Vicari.

Amb dates tan minses, tal volta es podria identificar Pere Vidal a la següent anotació:

Pedro Vidal hijo de José i de Juana Maria Bonet, cons^{es} hornero^s? naturales de esta, nació cerca de las cuatro de la madrugada del veinte de Septiembre de mil ochocientos sesenta y tres y fue bautizado el mismo día. Abs. Pater^s Miguel Vidal i Maria Ana Burguera Con^s Mater^s Gregorio Bonet y Maria Burguera Con^s todos de esta. Padr^s Miguel Vidal y Bonet y delegó a Miguel Bonet y Bonet y Antonia Ana Vidal y Bonet, soltera, labradora natur^s de esta. Testo^s Juan Vidal conrador, Andrés Llambías sacristan ambos naturales de esta. Ministro D. Guillermo Vidal Pbr^o y Vic^o. (1)

I amb el registre de la defunció:

Como vicario de la parroquia de San Andrés de la Villa de Santangí, provincia de Baleares, Obispado de Mallorca, mandé dar sepultura en el día de la fecha al cadáver de Pedro Vidal i Bonet, soltero, de esta sin profesión, de cuarenta años de edad, hijo legítimo de José y Juana Maria. Falleció el día anterior de laringitis, según testificación facultativa. Hizo su testamento en poder del Notario D. Antonio Planas de esta y se le hizo un funeral de tercera clase, siendo testigos D. Guillermo Vadell y D. Rafael Bonet Pbro..

Y para que conste lo firmo en Santangí á primero de Septiembre de mil novecientos dos.

Agustín Muntaner Pbro. y Vicario (2)

Els llibres del "Juzgado Municipal de Santañy" no principien fins el 1871. Aquesta circumstància fa que no resti inscrit el naixement de Pedro Vidal y Bonet, però, com és obvi, la defunció sí hi consta:

El la villa de Santañy a la diez de la mañana de treinta y uno de Agosto de mil novecientos dos, ante Lorenzo Bonet y Clar, Abogado y Juez Municipal... Pedro Juan Tomás, secretario, compareció D. Antonio Covas y Oliver, naturales de Santañy... casado, labrador, domiciliado en esta villa Calle Nueva... manifestando que Pedro Vidal y Bonet, natural de Santañy... de cuarenta años de edad, soltero, sin profesión, domiciliado en Nueva nº 11, falleció a las ocho de la mañana de hoy en su referido domicilio... (3)

Les altres apuntacions manuscrites es corresponen amb les de l'Arxiu Parroquial, si bé s'afegeix: *se les ha de dar sepultura en el cementerio rural de esta villa*. Signen: Lorenzo Bonet, Damián Rigo, Antonio Escalas, Pedro Juan Tomás.

És en el glosat *ROMANSO NOU*, on es dóna a conèixer l'enigmàtic santanyiner:

...
*per lo que se pague serví
des poble de Santañy
de nom en Pedro Vidal*

Les inicials BPC, a les acaballes del glosat, poden esser una clara indicació que Pedro Vidal no és l'autor de *Romanso nou*.

No és la primera vegada que un cec o un lissiat comana a un glosador aliè, la seva existència amb les seves dolències o la malastrugança que el fa inútil per a la vida. És evident que B(artomeu) P(arets) C(olom) compon el glosat per encàrrec, com s'evidencia a altres glosades. D'entrada, el *Romanso nou* ens innova l'anada a Cuba, amb guerra a la plena, i enceta una sèrie de dubtes i el primordial és com un cec pot embarcar-se amb destí a Cuba.

*Un bon dia cavalles
jo vos veng a visitá
fa temps que men vaitx aná
per Cuba lloc de fasés
y vaitx sentí amb baxes
sas tropas bombardeá.*

Ay vaitx aná par santi
aquell foch tan horrorós
molt ho contan espantós,
de sertiró vait patí
moltes penas y dolós.
allá un señó hey avia
quí es gasto ma pagá
pérque vos pogués contá
mallorquins lo que sentía
y jo pobret no descubria
perque Déu me castigá.

En el glosat es combinen una sèrie de dades autobiogràfiques que alternen amb la presència a Cuba, gràcies a la munificència d'un senyor mallorquí, mai l'anomena pel seu nom i llinatge, sinó pel seu caritatiu comportament.

Esent de menó edat
Déu ja me privá la vista
y estig a una llista
de póbre desgraciát
sercant una caridat
passant sa vida molt trista.

Del glosat es desprèn que la voluntat del cec santanyiner hauria estat disposar d'una integritat física per véñse sinsurrectció / que contra la España vá.

Si hagués pogut agafá
es matxéte a nes costat
y dú un fusell carregat
heuria vulgut aná
a la pátria defensá
per servir al pobre soldat.
Pero no ma parmetia
sa vista poré alcansá
per aná a peleá
lo que més greu me sabía
y allà totsol sufria
en so violí en sa má.

Les fonts orals contempen en Pere es Cec, tocador de violí, tant als balls de pagès com a les processons solemnes, com la del Corpus. No hi ha massa ordre en el llarg glosat. A l'hora de l'acomiadament de Cuba, la tristor caplleua per la casa del senyor

mallorquí, que li ha donat sojorn i s'ha fet càrrec de totes les despeses. El glosador: *molta pena vaitx tení / y trist en so violí / cantava aquesta cansó.* Cal entendre que a Cuba ja cantava l'horror de la guerra antillana.

No té massa en compte la successió dels fets. Tan prest parla de Cuba com de l'embarcament vers Mallorca, després torna a Cuba. Urgeix posar atenció per no perdre el fil. El senyor benefactor l'acompanya al vaixell que el tornaria a Mallorca:

Com varem havé arribat
á dins Mallorca a la terra
jo vaitx prendre sa guiterra
lan vaitx posá a nes costat
per cantá dins Ciutat
ses cançons sobre sa guerra.

Es combina una mescladissa de religiositat i patriotisme, sempre lamentant-se de la ceguesa: *Jó ségo atalondrat / sense poré destriá...* i fent memòria d'

Aquell señó natural
passava gust de contá
meyem sí te recordará
tot això Pedro Vidal
y jo deya sí, formal
que se acabi d'esplicá.

Qui seria aquest senyó, un emigrant, un mallorquí enriqueit a la Cuba colonial o una simple invenció de l'autor del romanço? El violí està més incorporat en el glosat: *Jo en ses mans es violí / que el señó me regalà... / Los vatx fer una memori / en so violí arreglat, / adiós punt desgraciát / si no alcanzas sa vittori / ...*

Ja quasi en el final, després d'anomenar la balquena de calamitats, d'infortunis i de mutilacions dels soldats, tot un quadre sinistre tant dins els vaixells del retorn, com a les poblacions, ciutats i viles per on desfilaven per reintegrar-se a la pròpia terra, un fort sentiment invadeix el cec:

Dins un cuarto ensenyáva
y anava calculant
de sa pena llagrimant
y el meu co sospirava
jermanets y jo plorava
igual d'un petit infant.

Un altre cop fa aparició la guitarra, fidel acompanyant dels cecs dels romanços de fil corda: *escoltau el servidó / ques pasetja en sa guiterra.*

La darrera estrofa no difereix d'una caterva de finals de glosats i ROMANSO NOU no és cas alliberat:

*Ara vatx a concluhí
sa meva amó natural
som un servidor leyal
per lo que se pugue servi
des poble de Santañy
de nom en Pedro Vidal*

B.P.C. (4)

És difícil col·legir si Pere-Pedro Vidal, de Santanyí, en realitat s'embarcà cap a Cuba, per ser testimoni verbal de l'aldarull del conflicte independentista o escoltar la relació de la bel·ligerància de boca de l'altruista senyor mallorquí. O fou el producte d'una imaginació de fantasia per moure la llàstima i moure a la compassió dels possibles compradors a qualsevol carrer de Ciutat, a les fires, als mercats, a les festes patronals, on era un personatge popular que acompanyat de guitarra, en el nostre cas, de violí, posava veu a l'amplíssim recull de romanços, que es venien a la tenda dels Borràs, de la costa de Plaça?

És digne d'encomi que ROMANSO NOU fos escrit en un mallorquí que tothom entenia, malgrat els castellanismes i una accentuació castellana, emprada incorrectament, que devia haver estudiat l'autor que escrivia identificant-se amb la parla. El que ponder és que fos escrit tal com es rallava, per la mancança de l'aprenentatge de la llengua a l'escola.

En Pedro de Santañy – Pedro Vidal – apareix com l'autor, en solitari, de la primera i segona part de: ROMANSO NOU. *Se coronació del Rey Alfonso XIII.* (5)

Les dues parts no difereixen del que podria ser una completa crònica de la premsa. No es pot oblidar que Pere Vidal era cec i no tenia accés a la lectura del periòdic, però que bé podia escoltar un lector amic o la contarella d'algú present, com podia ser el batle, l'amo en Joan Muntaner i Clar, present a la coronació.

A la primera part manifesta la satisfacció de la reina vídua, Maria Cristina, que *un fruit hermós ha creat*, el que des de la naixença era rei *D. Alfonso Tretse...* i refereix que:

...

*a deset foch coronat
de Maixt per bé governà
Deu el pugue conservà
a ell y qui la creat.*

Si silència la titulació del temple, en canvi ofereix altres relacions, com havia fet Henri Stendal, de Roma:

*S'interior il·luminat
de aquest temple que embellia
setcens vint y quatre hevia
de llums electrichs formats
allà lo més preparats
tot es temple resplandia.*

L'autor no es limita als esdeveniments de la capital d'Espanya. Sap, per mediació d'algú, que a l'església de Montserrat de Roma

*De flòs tote engalanade
be la varen adornà
el Cardenal va entonà
Rampolla en veu refinada.
un Te-Deum.*

Pere Vidal aporta la data de la coronació. Primer apunta el dia 17 de maig i era l'any:

*A dins l'any mil noucents dos
el Rey va essé coronat
en la seva magestad*

...

*En el salón des Congrès
es trono está colocat
d'alfombra rotge adornat.*

...

*El president des Congrès
els evangelis portá
en el Rey los presentà
devant tots los cavallés
Príncipes y los demás
es jurament declarà.
El Rey es guant se llevá
que duya a sa ma dreta
y va posá sa maneta
els Evangelis sullá
en veu plena contestà
molt fina y agradoseta:
Jur cumplí y fé cumplí
la Constitució del dia
ses lleis de sa Monarquia
inspirà es meus actes fi*

pes bé des poble embellí
en sa majó alegria.

...

El president declarà
que el rey havia presentat
es jurament es des reinat
Constitució que hey ha

...

Es president va doná
neta sa explicació
y es Marqués, un gran señó
de Vega, va contestà,
¡viva el Rey! va exclmá
en veu alta de való.
La familia Real
també es va dirigí
y un Te-Deum va di
á San Francisco el gran forma
hey havia un numeral
de Bisbes, feya embellí.

Les nou darreres estrofes, de les trenta-sis, amb la mateixa disposició mètrica: a-b-b-a-a-b, contenen un plant de la situació desgraciada dels *pobrets*, que si disposassin de claror als ulls, de bon grat servirien al rei, i que per guanyar-se una llesca de pa i recompartir-la entre esposa i fills, no tenen més remei que cantar les glòries del rei, els esclafits de les guerres, les violacions, els incests, els crims, els robatoris, ...

Peró m'he d'aconortá
passant penes y torments
y es de bons sentiments
me volen auxiliá
jo en so violí en sa má
d'aquest modo pas el temps.

La darrera estrofa és l'anunci d'una segona part:

Dues parts s'original
primera y segona així
pes qui vulguen assistí
pel pobret Pedro Vidal
y el Pare Celestial
que mos don un bon camí.
Pedro Vidal

La segona part un cúmul d'alabances al rei coronat des de la humanitat manifestada des de minyó fins a pare de sa nasió. No deixa d'esmentar els treballadors *de tot art en general/ cumpliran molt natural/ per just auxiliarios/ que no pague está quechós/ ningú per lo seu jornal.*

La guerra de Cuba, cantada suara per ell mateix, sense anomenar-la, indirectament la notifica.

Jugarà tota sa maña
per si pot torná embellí
y amb el temps fe lluhí
es nostro honor de l'Espanya
la sercará sa llivanya
per tornamo protegí.
Noltros li hem de apoyá
lo que podrem resistí
y ell sercará es camí
per torná recoperá
lo que mos varen llevá
sense motiu averí.

Una estrofa difereix del contingut elogiós de la major part i, potser, que en tercera persona es dirigeix el borbó XIII.

Quantsón es que fa patí
sensa culpa ni motiu
y es pobre sempre viu
en so có ple de verí
señó pague protejí
ets habitants que teniu.

La idea de Pere Vidal és que el monarca reina amb dignitat però espera una millorança a favor dels pobres, dels necessitats i d'aquells que es troben amb idèntica circumstància de demanar almoïna. Combina una sèrie de peticions amb protestes i acusacions.

Achi tendran piedads
de aquets pobrets en el dia
que viven sensa alegria
poch menjà y barretjats
mal vestits descamisats
achó es picardía.

Demana: *No protegí es mal fané/ ni da foment a mundá. És conscient que n'hi ha que ...no té/ abastament per menjá. Es conformaria amb un plat calent, roba digna, perquè nos poden mudá/ se robe de sa suó.*

*No darlos carn cada dia
no hey emportaria així
faves, monjetes y vi
y olives bastaria
calsons, jach y se camia
que se poguesan vestí.*

La tristor es fa patent quan els diumenges, dia de descans i sortir, no es poden canviar la roba banyada de suor.

Totes les misèries repercuten quan el pobre torna a casa, on l'espera la dona compungida perquè fretura el cantó de pa que l'hi suplica el filló.

*Saps que es de mal de aguantá
cuant s'infant cride se mare
diu no som menjat encare
non voldrieu doná pa
y es dirli no ni hey ha
espera en vení ton pare.*

*Son pare arriba cansat
aquest consol sol trobá
s'infant li besa sa má
demana pa aviat
y tot el san acabat
quin divertiment hey ha.*

És precisament, a l'estrofa vint-i-nou, quan Pere Vidal entra personalment en joc, exterioritzant la desventurada experiència de la seva vida de desvalgut, cec, caminaire, obligat andarejar quilòmetres de cap a cap de l'illa, per vendre el fardatge de glosats, cantar-los sense cantera, acompanyat del violí, a canvi d'una petita soldada. Això si anava bé que no hi anava cada dia.

*Com jo si queu puch contá
que Andraitx me vaitx dirijí
fas sis hores de camí
per poder goñarme es pá
y s'alcalde m'enjegá
a jo y es violí.*

am
santanyí
ÉS CÒPIA
DIGITALITZADA

Avui no deixa d'espantar-me una mena de cacicada, en temps de la jove monarquia.

*Vatx torná tot entristit
en sos peus tots escaldats
cuatre centims estojats
que tenia, de avorrit
los vaitx comprá d'esperit
per fregá es peus bofegats.*

El cec de Santanyí apunta que l'acció de l'edil, *per ell era una lletjura*. Amb tantes dolències de les quals era subjecte, té unes paraules per demanar protecció del cel per el monarca:

*Axí es de ajoneyat
en el Divino Pastó
que doni protecció
á la seva majestat
don Alfonso coronat
per mandá sa nació.
De Alfonso es maió
deman a sa Majestat
que perdon si he faltat
queu fas per aplaudir-lo
apesá que som s'autó
de poca capacidad.*

I finalitza el glosat d'una manera molt habitual, amb l'autonominació del glosador:

*En Pedro de Santañy
de tots se queda un criat
som cego des que som nat
perque Deu hau volgué així
y me tench de sostení
d'una pobre caridad.*

Pedro Vidal

Ni el primer glosat ni l'altre de dues parts, ens deixen satisfets del tot per la insuficiència d'informació oral i si la documentació es correspon entre Pedro Vidal i Bonet, de Can Calent i en Pedro de Santanyí. No deixa de ser un tant misteriosa l'anada a Cuba en temps de guerra. L'amic Joan Piña i Aguiló dubtava si podia ser el cec que tocava el violí darrera, darrera les processons. Bernat Vidal i Tomàs a l'article *Sons de Sant Jaume*, (6) l'anomena entre els sonadors de les festes de sant Jaume com

a tocador del violí. Persones majors de la vila de Santanyí recordaven que el violinista cec figurava entre els sonadors dels balls de pagès per sant Jaume i entre altres en Guillem de Ca madò Eulària que puntejava la guitarra i que morí tràgicament. Un altre tocador de violí era mentre Antoni de Ca sa Dida. (7)

A la coronació del rei Alfonso XIII, convidat segons l'ofici de l'Excmo. Alcalde y Presidente del Ayuntamiento de Madrid, Santanyí hi va estar representat pel batle, l'amo en Joan Muntaner i Clar, de Cas Majoral, i a la seva absència el substituï el tinent primer Bernat Escales Vidal S. Amer. (8)

La Almudaina, pocs dies abans de la magna cerimònia règia de la coronació, amb l'esdevinença de celebrar-se uns Jocs Florals, a sa Llonja, l'autoritat civil obligà que la bandera espanyola onejàs a la façana de sa Llonja d'en Sagrera. Es va treure la bandera i fou siulada i fins a tal punt que es va suspendre la festa dels Jocs de les flors i dels poetes.

Més tardana és una notícia proporcionada per una altra edició de **La Almudaina**. El governador el 3 de juny va rebre quinze medalles commemoratives del fast de la Cort, l'al·ludida coronació de qui en seria rei d'Espanya fins el 14 d'abril de 1931. (9)

Es féu la repartidora de les patenes de la següent manera: cinc a la Diputació, tres per el governador civil i les restants als batles de les viles més importants de Mallorca. No tenc constància que a Santanyí li tocàs penyora.

Cala Figuera (Santanyí)
2004

ADDENDA:

Per completar l'estudi, diguem-ne del **Romanceret del rei Alfonso XIII** dispòs de les següents publicacions:

- **La catástrofe del depósito de las aguas y la visita que hizo el Rey a los enfermos.** 1905. Primera part en vers i comentari en prosa.
- **Llegada y recibimiento del rey á Barcelona.** 1904. Primera parte.
- **Canciones de la llegada del Rey en Barcelona.** 1904. Segunda parte.
- **Viaje Regio.** (A Mallorca). Segunda parte.
- **Canciones de la llegada del Rey en Palma de Mallorca.** Primera, Segunda y Tercera partes. Tres fulles independents editades a Palma de Mallorca.
- **El atentado Contra SSMM el Rey y la Reina Victoria de España.** 1906. Primera parte.
- **El atentado Contra SSMM el Rey y la Reina Victoria de España.** Segunda parte.
- **El atentado Contra SSMM el Rey y la Reina Victoria de España.** Tercera parte.

NOTES:

- 1.- Arxiu Sagramental de la Parròquia de Sant Andreu de Santanyí. *Libro de Notas de Bautismos de 1854 a 1871.* III. F. 152 N° 80.
- 2.- *Defunciones de Adultos desde 1888 hasta 1909.* III. F. 122. N° 37.
- 3.- Juzgado Municipal de Santañy. Tom. 17. pàg. 243.
- 4.- ROMANSO NOU. *Pedro Vidal.* B.P.C. Palma. -Tipo-lit. De Amengual i Muntaner. 2-99.
- 5.- Primera parte i Segunda parte. PALMA - Imp. De F. Soler - Conquistador, 41, 43 y 45. Pedro Vidal.
- 6.- *Sons de Sant Jaume.* B. Llaneras (Bernat Vidal i Tomàs). *Santanyí.* 23-VII-1959.
- 7.- Miquel Pons i Bonet. *Pregó de Sant Jaume.* 1984. Edició de l'Ajuntament. (Felanitx. Gràfiques Llopis, S.A.) Pàg. 20.
- 8.- Actas del Ayuntamiento de Santañy. 1902. F. 93-v, 94.
- 9.- **La Almudaina** - 1-VII-1902.

EXPLICIT

L'article present té un demble especial en referència als articles publicats per sant Jaume 2001, 2002, 2004: EL RETORN DELS PERDEDORS DE LES GUERRES DE CUBA I FILIPINES. 1895-1898. I, II, III, docs si bé hi ha un apropar a Cuba en guerra, no és un bel·ligerant que notifica la participació a la continença antillana ni la tornada com un altre perdedor. No, és un cec de nom Pere Vidal, (Pedro Vidal), de Santanyí, que relata en forma versificada l'estària a Cuba per després incorporar-la al seu repertori romancer.

És poc factible que un invident s'animi a creuar el Mediterrani i l'Atlàntic durant dies i dies i en condicions poc humanitàries amb la dèria d'escoltar l'aldarull de les sangonoses lluites entre els insurrectes nadius i els enviats espanyols, uns per ser lliures i els altres per servir l'escapuló geogràfic que restava d'un imperi on, sempre, a algun indret il·luminava el sol.

Pere el Cec, faltà a la veritat, per moure el planyiment a aquells que ambabalits l'escoltaven cantar l'infortuni patriòtic, amb els sons d'una guitarra o un violí?

L'esdeveniment, fos de veritat o il·lús, escau aparellar-lo amb els altres escrits: EL RETORN DELS PERDEDORS DE LES GUERRES DE CUBA I FILIPINES (IV).

Miquel Pons.
Cala Figuera (Santanyí)
Ascensió del Senyor, maig, 2005

am
santanyí
ÉS CÒPIA
DIGITALITZADA

LA MANERA SANTANYINERA DE PERICO POMAR*

* Col·laboració publicada a la revista *Dies i Coses* l'octubre de 2003, en ocasió del desè aniversari del traspàs de Perico Pomar

Andreu Server-Mas

El professor Germà Coll diu que l'esperit és el tret que identifica la manera de ser felanitxera. És a dir, l'empemta i la rauxa creadora. Miquel Barceló, Nadal Batle i Joan Estelrich en són exemples. La capitalitat de la comarca del Llevant possiblement ha contribuït en el demble amable i obert dels manacorins. Al nostre municipi cada nucli de població, per petit que sia, es diferencia notablement del veí. El sentit de l'humor, curull d'ironia i enginy, dels curiablancs poc té a veure amb el tarannà adust i franc dels calongins. I els llombarders, ni una cosa ni l'altra; del recel i la suspicàcia en fan escut front santanyiners i saliners, entre els quals, segons es diu, hi reparteixen adhesions. Als nuclis turístics la diversa procedència dels nouvinguts encara fa més cosmopolita aquest mosaic antropològic. Del poble de Santanyí s'ha proclamat, aquests dies de festeig patronal, el caràcter tranquil i cordial de la

seva gent. Per això sovint al programa de festes, al pregó inaugural o a qualsevol discurs de celebració s'ha apel·lat al passat, al bagatge històric que els avantpassats ens llegaren perquè no perdéssim de vista aquesta manera de ser santanyinera. Altra cosa és el resultat que avui, primària del segle vint-i-u, ha derivat. Amb el que tots els santanyiners estarem d'acord serà amb l'inqüestionable influència que el marc, concretament l'espai físic, ha exercit damunt les nostres vides. Si tradicionalment el camp i la mar ens han condicionat quasi exclusivament, és cada cop més evident el paper preponderant de la mar, i de les activitats consubstancials com la pesca, però, sobretot el turisme, en el quefer i en el ser quotidià. I aquest darrer factor potser ens faci més individualistes i més desconfiats, a la recerca del propi benestar i de la seguretat pecuniària. Sigui com sigui, això no és gens nou, ans el contari. El pregoner d'enguany, Jaume Ferrando, ens relata amenament com els santanyiners obtenien els principals guanys d'una activitat relacionada amb la mar, el contraban, i de com es dissimulava amb la pesca. Era una activitat ben nostrada, defensada des de molts àmbits, fins i tot el religiós. Posats a festejar, és el caire contrabandista i mariner el que jo em prenc la llicència de reivindicar. O com diria el poeta, el cantó més embruixa

i llagoter de la sal de totes les cales. Talment aquell esperit d'alegria i de vitalitat que Perico Pomar ens va regalar els anys de la seva existència i que ara que fa deu anys del viatge em plau testimoniar. Testimoniar, per exemple, que fou un dels motors del Santanyí, l'entranyable periòdic quinzenal que es va publicar entre els anys 1958 i 1965, la redacció del qual era a cal mateix Perico. Els altres impulsors del diari foren el rector Joan Vidal i l'apotecari Bernat Vidal i Tomàs. Inoblidable, encara ara, pel seu humor i la fina ironia en una època en què no tot es podia dir, és la secció Brincos del Cordero que Perico signava com a Pepe Efe. La seva activitat periodística fou fecunda i el mateix Perico conta com posteriorment va arribar a ser corresponsal dels quatre diaris de l'illa que eren *Diario de Mallorca*, *Baleares*, *Última Hora* i *El Día 16*, a més de col·laborar a diferents revistes arreu de Mallorca.

Un dels seus treballs més importants fou, sens dubte, *Conversaciones con don Pep Costa*, el fundador de *Cala d'Or*, publicades a diferents mitjans periodístics. Precisament a meitat dels anys vuitanta Perico Pomar va ser president de l'associació de veïns de *Cala d'Or* i aquí hi va abocar tot el seu savoir fer, dinamitzant-lo segons ell l'entenia: certàmens internacionals de pintura, d'escacs, de bellesa i acollint els personatges més populars del moment com Maurice André, Epi, Félix Pons, Camilo Sesto, Tedy Reno, Rita Pavone o Joan Manuel Serrat. De la majoria d'ells es confesava bon amic. També, ara que fa deu anys de l'adéu, vull testimoniar, per exemple, una de les grans passions de Perico Pomar: la música. I a través d'aquesta ocupació es coneix el Perico més lúdic i més romàntic alhora. Del primer cas n'és una prova la divertida anècdota que va deixar per escrit en uns apunts a Miquel Pons per a la seva biografia de l'Enciclopèdia de Mallorca. Explica que quan era l'organista de la parròquia, tasca que va desenvolupar deu anys, l'ecònom Joan Vidal me daba cada rapapolvo de

miedo porque durante las ceremonias religiosas, entre el Credo y el Sanctus, solía disfrazarle al órgano las últimas novedades en discos de música moderna. Las beatas iban muy "remolestas" y después de misa llegaban más pronto a la rectoría que el propio rector para contárselo. Per altra banda, Perico Pomar va exercir de reputat compositor per als grups de moda del moment. Entre d'altres va compondre

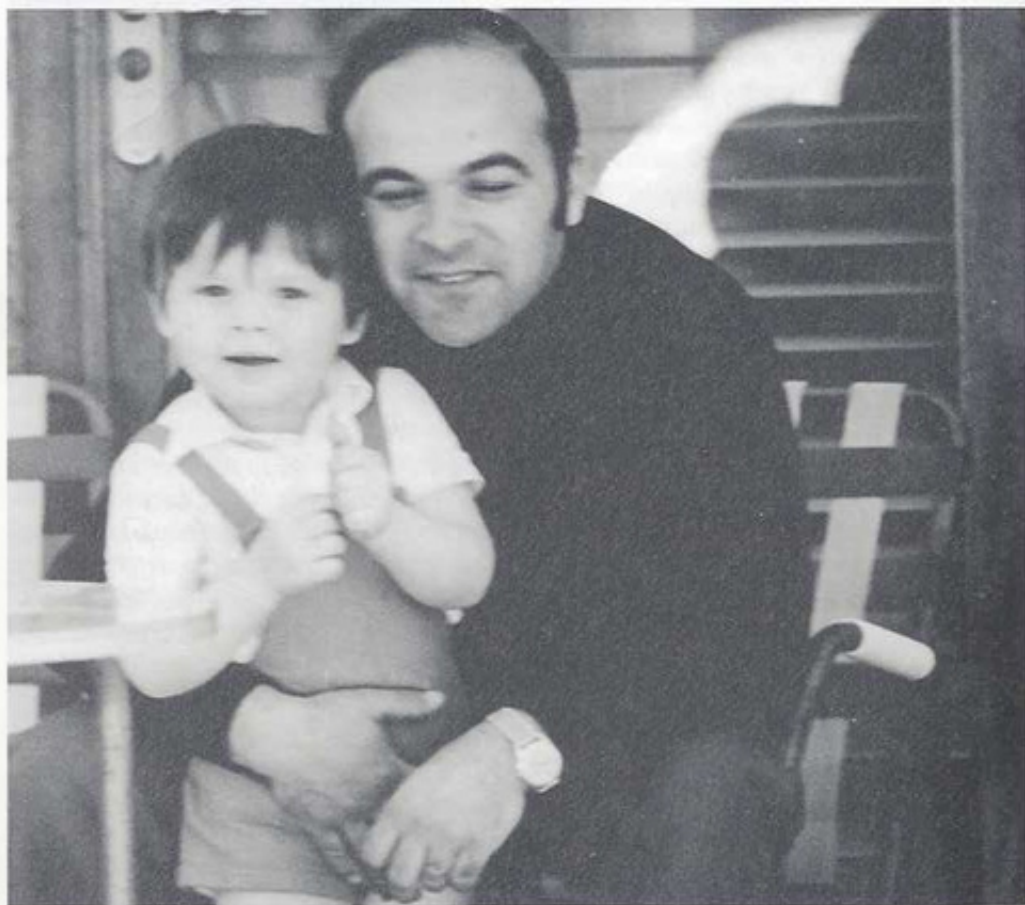
am
santanyí
ÉS CÒPIA
DIGITALITZADA

romàntiques cançons com Playa de Palma per als Javaloyas, Debes pensar per als 5 del Este o Fina y Cala Figuera per als Sixtars.

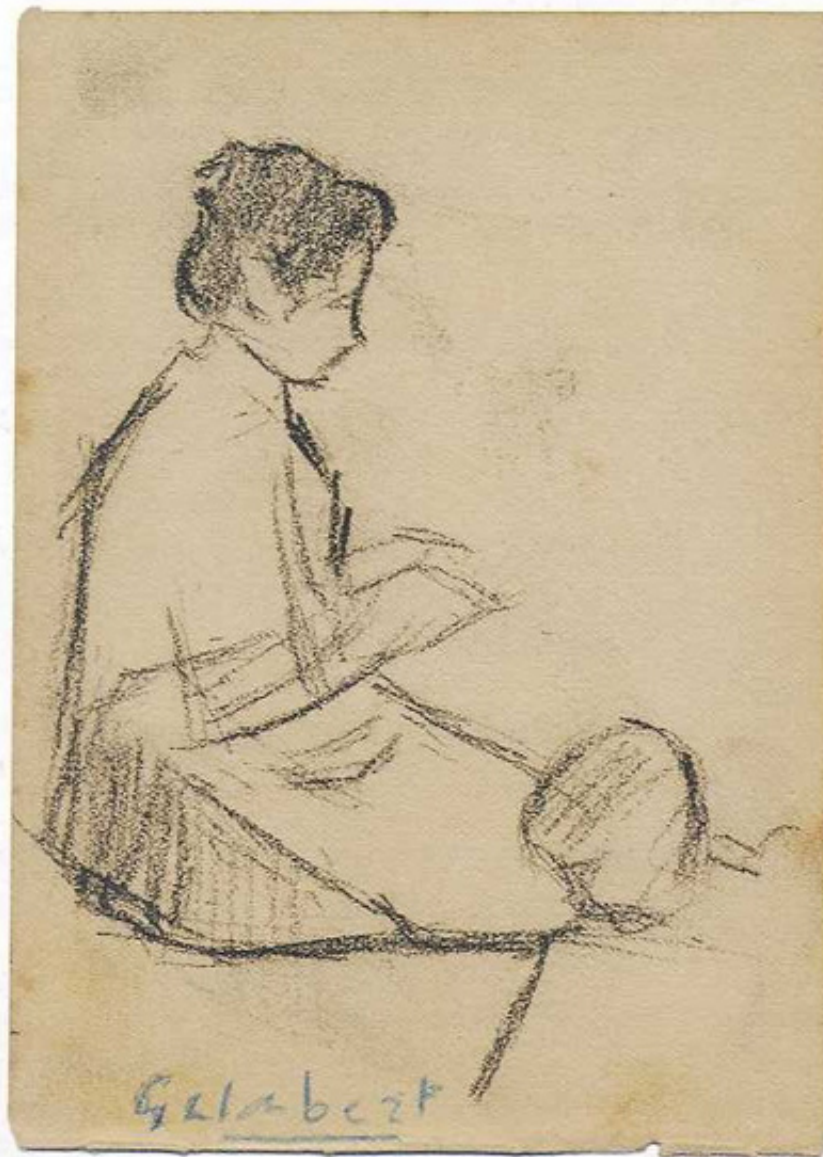
Una última consideració. Mesos abans de morir, Perico Pomar, al mateix escrit autobiogràfic abans esmentat diu: en dos ocasions he sido operado de amígdalas y próstata. No hay constancia

gráfica, pero sí ecográfica. Precisamente por la operación de próstata "sa perdiu ja no arriba en es mitjà". Vet aquí la darrera observació (el mot testament seria excessiu): ni tan sols la malaltia és un animalot abastament salvatge per desfer l'encís: la manera de ser santanyinera de Perico Pomar. Riallera, permanentment jove, lliure. Una veritable manera de viure la vie en rose.

am
santanyí
ÉS CÒPIA
DIGITALITZADA

Galeria

Dona, (Carbó)
Antoni Gelabert (1877-1932)
Col·lecció P. i B.

Festes de SANT JAUME Santanyí 2005

DIVENDRES, 15 DE JULIOL DE 2005

A les 20,00 h

INAUGURACIÓ DE L'EXPOSICIÓ DE L'ESCUPTORA MARGA GÓMEZ DEL CERRO.
Col·lecció: *Atrapats. Óxid + Ferro + Fusta. A la Immobiliària Perelló Mir.*

DIUMENGE, 17 DE JULIOL DE 2005

A les 9,00 h

DIADA DE PETANCA. *A les pistes municipals.*

A les 9,30 h

VOLTA CICLOTURÍSTICA.

En acabar tots els participants berenarem plegats a Sa Residència.
La concentració serà a la *Plaça Major* (Vegeu-ne programes a part).
Organitza: Renault Santanyí i Ferreteria Mestre.

A les 16,00 h

CAMPIONAT DE TIR AMB BRAÇ MECÀNIC PUNTUABLE PEL CAMPIONAT DE BALEARs.
A Son Danusset Organitza: Societat de caçadors de Santanyí.

A les 19,00 h

INAUGURACIÓ DE L'EXPOSICIÓ DELS TREBALLS REALITZATS DURANT AQUEST CURS
PER LA NOSTRA GENT MAJOR (CERÀMICA, BRODATS...).
A la Casa de Cultura del Carrer Centre, núm. 28.

A les 20,00 h

INAUGURACIÓ DE L'EXPOSICIÓ DE TARRASSÓ I SANTANYÍ.
A la Casa de Cultura de can Jaume Antoni (carrer Portell, 11).

A les 21,30 h

PREGÓ DE LES FESTES DE SANT JAUME 2005 a càrrec de l'Hble. Sr. Francesc
J. Fiol Amengual, Conseller d'Educació i Cultura del Govern de les Illes
Balears.
A l'església de Sant Andreu.

Festes de SANT JAUME Santanyí 2005

A les 22,00 h

CONCERT A CÀRREC DE L'ORQUESTRA SIMFÒNICA DE BALEARs "CIUTAT DE
PALMA" AMB LA COL·LABORACIÓ DEL GRAN TROMPETISTA MAURICE ANDRÉ.
DIRECCIÓ: SALVADOR BROTONS.
A l'església de Sant Andreu.

DILLUNS, 18 DE JULIOL DE 2005

A les 17,00 h

CONCURS DE NATACIÓ I DIVERSOS JOCS D'AIGUA. *A les piscines municipals.*

A les 20,30 h

CONCURS DE PLATS SALATS D'ESTIU: hi podrà participar tothom. Hi haurà un
premi especial per els plats elaborats pels joves i al·lotes fins a 30 anys.
(Vegeu-ne programes a part).
Col·labora: Associació de Mestresses de Casa Nureddunna de Santanyí.
A la Plaça Major.

A les 21,30 h

SOPAR A LA FRESCA de Pa amb Oli. Per poder sopar haureu d'adquirir
uns tiquets. El preu dels tiquets és de 4€. *A la Plaça Major.*
(Vegeu-ne programes a part).
A continuació del sopar, recital de música a càrrec del grup santanyiner
ENTREVEUS.

DIMARTS, 19 DE JULIOL DE 2005

A les 19,00 h

DIADA DE BÀSQUET per a nins i nines de 5 a 11 anys.
Al pavelló municipal.

A les 22,00 h

VETLLADA AMB ORDI BROIX: representació del sainet "Declaracions
Jurades" de Pere Capellà i a continuació mostra de ball mallorquí.
A la Plaça Major.

am
santanyí
ÉS CÒPIA
DIGITALITZADA

Festes de SANT JAUME Santanyí 2005

DIMECRES, 20 DE JULIOL DE 2005

A les 18,00 h

CONCURS DE DIBUIX per a tots els nins i nines. A la Plaça Constitució.
Organitza: Associació de Mestresses de Casa Nureddunna de Santanyí.

A les 22,00 h

Concert a càrrec de la Banda Municipal de Música de Santanyí.
Director: Miquel Bonet Bonet
(Vegeu-ne programes a part)
A la Plaça Major.

DIJOUS, 21 DE JULIOL DE 2005

A les 18,00 h

FINAL DEL TORNEIG DE TENIS. Al camp municipal d'esports.

A les 19,00 h

FUNCIÓ A CÀRREC DE L'AULA DE TEATRE de l'Escola Municipal de Música de Santanyí. (Vegeu-ne programes a part)
A l'escola municipal de música.

A les 20,00 h

SEMIFINALS DE FUTBOL SALA: Es Port - The Flugel
Al pavelló municipal.

A les 21,00 h

SEMIFINALS DE FUTBOL SALA: Milar - El.Santanyí
Al pavelló municipal.

A les 22,00 h

HOMENATGE al comunicador, compositor i amic Perico Pomar.
A la Plaça Major.

Festes de SANT JAUME Santanyí 2005

DIVENDRES, 22 DE JULIOL DE 2005

A les 18,00 h

GRAN PARC TEMÀTIC per a petits i grans: Matalàs d'aire, catapulta d'aigüa, bou mecànic, gladiador i molta animació.
Per acabar hi haurà sorpresa, per tant es recomana venir amb banyador.
A la Plaça Constitució.

A les 20,00 h

FINAL DE TORNEIG D'SQUASH a l'Hotel Pinos Playa de Cala Santanyí.

A les 21,00 h

FINAL DE FUTBOL SALA.
Al pavelló municipal.

A les 23,00 h

SANTANYI ROCK amb els grups santanyiners The Deep South, B-Side Killers, Queen Bees, The Black Bearded R'N'R Band i l'actuació de SINIESTRO TOTAL.
Al camp municipal d'esports.

DISSABTE, 23 DE JULIOL DE 2005

A les 07,00 h

PROVA DE CAÇA DE GUATLLARA. A son Morlà.
Organització: Associació Balear de Caçadors amb Ca de Mostra.
(Vegeu-ne programes a part).

A les 10,00 h

DIADA DE BÀSQUET, TENIS TAULA I JOCS DE PISCINA PER A MINUSVÀLIDS.
Al pavelló municipal

Festes de SANT JAUME Santanyí 2005

A les 16,00 h

CURSA DE CARRETONS Sant Jaume 2005 (Vegeu-ne programes a part)
Col·labora: Centre d'Informació Jove
A s'Escaleta (Cala Santanyí)

A les 20,30 h

PRESENTACIÓ DEL LLIBRE *Quan salives* de Pau Vadell i Vallbona, guardonat amb el XX premi de poesia Bernat Vidal i Tomàs.
A la Casa de Cultura de can Jaume Antoni.

A les 20,00 h

FUTBOL III DIVISIÓ CD Santanyí – Equip a determinar.
Al camp municipal d'esports.

A les 23,00 h

VERBENA CAMP amb les actuacions de l'orquestra Zarza, l'orquestra Pocker i l'Orquestrina d'Algaida.
A la Plaça Major.

DIUMENGE, 24 DE JULIOL DE 2005

A les 9,00 h

I CURSA DE BICICLETES per a categories federades Sant Jaume 2005.
Concentració a la Plaça Constitució.

A les 18,00 h

SORTIDA DE DIMONIS I CAPARROTS que acompanyats pels xeremiers faran la cercavil·la pel poble convidant la gent a la festa.

A les 19,00 h

CORREGUDES DE CINTES I A CONTINUACIÓ CARRERES DE JOIES. Per acabar els joves i al·lotes majors de 18 anys pujaran la plaça corrent disputant-se una porcella.
A la Plaça Major.

Festes de SANT JAUME Santanyí 2005

A les 20,00 h

FUTBOL VETERANS SANTANYÍ – Equip a determinar.
Al camp municipal d'esports.

A les 23,00 h

GRAN VERBENA SANT JAUME 2005 amb les actuacions dels grups: La Movida, Es lo que Hay i l'actuació de la FUNDACIÓ TONY MANERO. Per acabar la verbena i per tal de que tots els joves i qui s'hi senti ballem fins ben entrada la matinada, la ja tradicional FESTA DELS 40 PRINCIPALS amb Carlos Gallardo i la festa de la sabonera.
Al camp municipal d'esports.

DILLUNS, 25 DE JULIOL DE 2005 FESTIVITAT DE SANT JAUME APÒSTOL

A les 10,30 h

ALBADA AMB LA BANDA MUNICIPAL DE MÚSICA DE SANTANYÍ.

A les 11,00 h

OFICI SOLEMNE EN HONOR A SANT JAUME. Presidirà i predicarà M. Il. Rafel Umbert Sureda, Vicari General per al territori. Cantarà la Coral de Sant Andreu de Santanyí.

Director: Pere Bonet Bonet. Organista: Mateu Oliver Boronat.

A les 12,00 h

INTERPRETACIÓ DE LA BALANGUERA
per la Banda Municipal de Música de Santanyí.
A continuació refresc per a tothom.

A les 18,00 h

STREETBALL.
A la Plaça Constitució.

Festes de SANT JAUME Santanyí 2005

A les 19,00 h

FESTA PER A LES PERSONES MAJORS DE SANTANYÍ: conferència sobre l'alimentació a càrrec de Magdalena Manresa, berenar per tots i alhora gaudirem d'una actuació musical que ens oferirà l'orquestra Bellver.

A la Residència de la tercera edat.

A les 22,00 h

NIT DE TEATRE amb el grup "Picadis".

Ens presentarà l'obra "Noces d'argent (Lluna de Mel II)"

Escrita i dirigida per Damià Tomàs.

Al camp municipal d'esports.

A les 24,00 h

COM A FI DE FESTA GRANS FOCS ARTIFICIALS

a càrrec de la Pirotècnia Jordà S.L.

Al camp municipal d'esports.

DIMARTS, 26 DE JULIOL DE 2005

A les 21,30 h

CONCERT DEL GRUP "POEMA HARMÒNIC" amb el títol Polifonia coral sacra i profana dels segles XV, XVI i XVII.

Patrocina: Caja de Ahorros del Mediterráneo (CAM).

A l'església del Roser.

DISSABTE, 30 DE JULIOL DE 2005

A les 19,00 h

II PASSEJADA SOLIDÀRIA, de bell nou tots x tots! a benefici de La Fundació la Sapiència amb ballada popular, ball de saló, sopar, festa escuma i música fins que no n'hi hagi cap de dret. Hi haurà camisetes per tots els participants.

cam
santanyí
ÉS CÒPIA
DIGITALITZADA

SENYOR BATLE DE SANTANYÍ, REGIDORES I REGIDORS, AUTORITATS, FAMILIARS DE BERNAT VIDAL I TOMÀS, AMIGUES I AMICS.

L'any 2005 és un any particularment significatiu per a la literatura: celebrem els quatre-cents anys de la publicació del Quixot, l'obra immortal de Miguel de Cervantes; fa dos-cents anys del naixement de Hans Christian Andersen i, sense sortir de les lletres pàtries, hem recordat els cent cinquanta anys de la naixença dels dos grans poetes illencs: Miquel Costa i Llobera i Joan Alcover. Són moltes efemèrides, plenes de significat, algunes de dimensió mundial, d'altres més properes, però totes elles (i d'altres que podríem afegir-n'hi) es complementen en una faceta comuna: l'exaltació de la cultura, l'homenatge a la creació literària. Totes cerquen enaltir el record dels grans homes i dones que, amb un compromís ferm amb la seva llengua i la seva cultura, assoliren la universalitat, contribuïren a fer del món un lloc més habitable i engrandiren, humanitzant-los, els límits de la història.

Per això, entre d'altres raons, la celebració avui de la convocatòria número vint del premi de poesia **Bemat Vidal i Tomàs**, cobra una rellevància especial. Ja ho sabem que els aniversaris, els esdeveniments que, per atzar, es donen en "anys rodons", no són altra cosa que convencions i, fins i tot casualitats, no tenen cap peculiaritat, realment són dies o anys com els altres. Però, què volem que us digui, pens que, els vint anys de convocatòries del premi Bemat Vidal i Tomàs, en el context de tantes celebracions literàries adquireix un punt de sentiment que el fa més simbòlic. Més encara si pensam que d'aquest miracle de vint anys de promoció de la literatura, de la poesia, n'és protagonista el nostre **Santanyí** i va associat, per raons òbvies, a un dels seus fills més il·lustres.

A les seves memòries santanyineres, escrivia l'estàtua més famosa de la literatura balear: "A l'estendre la mirada, vegí una plaça, ni gran ni petita, d'un poble -camperol i mariner-, que sabí, després, que no era ni petit ni gran. Una, dues, tres, cases. La murada d'un corral, del qual guaitaven unes figues de moro. Més cases, baixes totes, ja davallant pel camí de les Bassoles. Els camins d'aquest part de la vila no porten a la mar. El gran pany de paret de l'hostal del Pabordo. El camí que va a Son Rossinyol amb les cases, torre i palmera, entre un embroll d'ametlers. El jardí clos de Can Caldés i la costa que puja cap a la Plaça de la Carn. El cel era blau i l'aire dolç; DE PRIMAVERA."

I amb la primavera, arriba a Santanyí, gairebé com un ritual, la invitació a la poesia. El convit als poetes, conreadors de la llengua catalana, que any rere any ens fan l'honor de participar-hi. Afortunadament, després de vint anys, la convocatòria constitueix, en el terreny de les lletres, una cita habitual i familiar amb el nostre poble, en plena festa dels llibres i de la literatura.

N'estam ben satisfets que, sense fallar mai en arribar aquestes dates, els escriptors, joves i no tan joves, que fan servir la nostra llengua com a vehicle d'expressió trobin "**entre el coral i l'espiga**", recer a la nostra vila i que, d'alguna manera, la tasca de promoció de la poesia que feim des de **Santanyí**, sigui un vincle reforçat que uneix la realitat d'avui amb les aspiracions d'un home com **Bernat Vidal** que esmerça lleures i béns en el suport a investigació i a la creació literaria.

L'apotecari **Vidal** amb el seu impuls, esperonà els autors illencs i locals (algun tan gegantí com **Blai Bonet**) i, amb el seu mestratge deixà una llavor que, sense aturall, ha donat fruits saborosos tant a **Santanyí** com enllà del nostre poble.

Estic segur que el nostre "narrador, poeta i crític literari", com el denomina alguna enciclopèdia actual, fill il·lustre de Santanyí des de 1982, ben segurament se sentiria gojós de veure com el premi literari que porta el seu nom renaix cada primavera, en una continuïtat que assegura "**l'obra d'amor**", talment com en el versos finals del seu **Naixement de Venus**:

Oh, ta feble arquitectura,
embat suau, correntia,
sota la trompeteria
del cel que el gran fet augura.
L'obra d'amor ja és segura.
Oh, matí que has vist fruitar
la xeixa amb llavor marina.
Venus s' alça de la mar
dins el bres d'una petxina.

Amigues i amics, celebrem avui la primavera, celebrem la literatura i, amb el nostre compatriota **Bernat Vidal i Tomàs** declarem oberta la vintena invitació als poetes d'arreu de les terres de la nostra parla que facin arribar els seus versos a Santanyí

perque així podran amb la força i la bellesa de les seves paraules donar fruits i, com feia aquell humil aset del "**Molí de sang**", vestir "**d'aigua un desert**" i tenir també cada dia el seu (i el nostre) "**pa blanc**".

Que tengueu una bona festa del llibre i MOLTES GRÀCIES!

Cristòfol Vidal Vidal, Regidor d'Educació i Cultura
Santanyí, 23 d'abril de 2005

ACTA DE LLIURAMENT DEL XX PREMI BERNAT VIDAL I TOMAS

Cristòfol Vidal Vidal, com a secretari del jurat del XX Certamen de Poesia Bernat Vidal i Tomàs que organitza l'Ajuntament de Santanyí.

CERTIFIC

Que el jurat del XX Premi de Poesia Bernat Vidal i Tomàs, format per Albert Herranz, Vicenç Calonge i Joan Fullana es va reunir dia 13 d'abril de l'any 2005 i va prendre les determinacions següents:

- 1.El jurat vol fer constar l'alta qualitat dels treballs que s'han presentat en aquest certamen.
 - 2.El jurat del Certamen decideix donar el primer premi al recull Quan salives per dos vots a un, acordant per unanimitat donar per finalista el recull La pell salada, recomanant-ne la publicació.
- El guanyador del certamen, que participava sota el pseudònim de Salidonga, una vegada obert el sobre que contenia les seves dades personals, ha resultat ser Pau Vadell i Vallbona de Calonge, nucli que pertany al nostre municipi de Santanyí.

I perquè així consti, expedesc aquest certificat.

Santanyí, 13 d'abril de 2005

El secretari

Membres del jurat

Cristòfol Vidal

Albert Herranz

Vicenç Calonge

Joan Fullana

am
santanyí
ÉS CÒPIA
DIGITALITZADA

CONSOLACIÓ 2005

Concerts a posta de sol

DIA 6 D'AGOST A LES 21,00 HORES

MARGA CLOQUELL I FERRETJANS (Veu)
TOMÀS COLOMINA REMIGIA (Clarinet)
JAUME AMENGUAL BONET (Piano)

PROGRAMA

1ª part

Sis cançons per a clarinet, veu piano Louis Spohr

SEI STILL MEIN HERZ · ZWIEGESANG · SEHNSUCHT · WIEGENLIED
DAS HEIMLICHE LIED · WACH AUF

Almería Isaac Albéniz

2ª part

Tres cançons Eduard Toldrà

ROMANÇA SENSE PARAULES · ELS ALBERCOCS I LES PETITES COLLIDORES · CANÇÓ DE GRUMET

Meditación J.M.Ruera

Totus in corde lanqueo Franz Schubert

am
santanyi
ÉS CÒPIA
DIGITALITZADA

CONSOLACIÓ 2005

Concerts a posta de sol

DIA 13 D'AGOST A LES 21,00 HORES

SERGI VICENTE (guitarra)
OLGA KHARITONINA (clave)
ARANTXA REGUÉ (castanyoles)

PROGRAMA

1ª part

Sonata nº 84 A. SOLER

Sonata en Re M M. ALBENIZ

7 Diferencies (s. XVI) L. DE NARVAEZ

Concert, RV 93 A. VIVALDI
Allegro · Largo · Allegro

Zapateado S. VICENTE

2ª part

Tema i variacions L. V. BEETHOVEN

Dos Preludis, Op. 199 M. CASTELNUOVO-TEDESCO

Suite "a l'Estil Antic" A. SCHNITTKE
Pastoral · Minuet · Fuga

Introducció i Fandango L. BOCCHERINI

Arranjaments per a clave i guitarra de SERGI VICENTE

CONSOLACIÓ 2005

Concerts a posta de sol

DIA 20 D'AGOST A LES 20,30 HORES

ESTUDI XX (QUARTET VOCAL)

Soprano: Adela Poch
Contralt: Joana Prats
Tenor: Lluís Alba
Baríton: Antoni Marcó
Direcció: Rosa M. Ribera

PROGRAMA

Espirituals negres i musicals americans

1ª part

Joshua fit the battle of Jerico..... Josly
Something Else..... J. Dentato
Swing Low..... J. Josly
Deep River..... A. Horváth
Summertime..... G. Gershwin
Moon River..... H. Mancini
Smoke get..... J. Kern
We are trav'lin..... Anònim
Ride the chariot..... G. Kerns

2ª part

Nobody Knows..... G. Kerns
Ningú pot dir que jo..... B. Bacharach
Toot, toot, Tootsie..... Gus Kahn
Love me Tender..... G. R. Poulton
Goodnight sweetheart..... W. Kelber
It's me, o Lord..... Josly
Oh, Happy Day..... Job96
Good News..... W. Kelber

DIA 27 D'AGOST A LES 20,30 HORES

TOMEU BIBILONI (BARÍTON) -DAVID MOHEDANO (PIANO)

CONCERT DE CANT I PIANO: Interpretaran, entre d'altres, obres de
M. Ravel, B. Bibiloni (amb textos de Blai Bonet), P. Luna, Soutullo-Vert, Soriano.

UNA ANÈCDOTA I GRUMETS

Gori Suau Vidal

El vaixell havia sortit de Barcelona. La mar estava calmada i la lluna aprofitava per a mirar-se dins aquell mirall. Era lluna plena i els passatgers s'embadalien mirant el cel i la mar. El seu destí era Mallorca i, entre ells, hi havia alguns veïns de la vila.

Arribà un moment que en Guillem, el pare de Neus, es va dormir i, la nena, de quatre anys, va passar a mans de na Caterina, la seva mare.

- Aquesta és meva, aquesta teva... l'aigua és blava, ma mare, perquè no ho és a ca nostra?

- Neus, l'aigua és blava quan es presenta en gran quantitat, quan és mirall del cel, del sol, de la lluna... No et sembla que viatja amb nosaltres?

- La lluna? Sí, l'he vista, l'he mirada, he parlat amb ella i m'ha dit que no tenia son. Que dormiria en sortir el sol.

- Neus, idò els meus ulls es tanquen, tinc son, dormiria... I tu?

- No, jo no, mentre tu dormis jo pensaré...

No és d'estranyar. Amb el pensament a aquesta nena se li obrirà més la vida. I és que els petits també tenen el seu món que torna gran cada dia.

Jo tampoc no tinc son. Jo vull pensar... M'acompanyes?
Segueixen ara els Grumets, senzills i fàcils d'entendre perquè no ens embrollem.

- Les paraules volen, els fets queden.
- Si dubtam, estam en bon camí per trobar la veritat.
- Hi ha persones que, com els irracionals, no saben riure.
- Quan dividim les persones en bones i dolentes, a quin dels dos grups ens posam nosaltres?
- Qui té pa per a menjar, té pa per a donar.
- Sense intentar-ho no hi ha possibilitat de fer res.
- El qui venç un fracàs, triomfa.

am
santanyi
ES CÒPIA
DIGITALITZADA

- La virginitat, una vegada perduda, no es troba.
- Una guerra comença quan volen, però mai es sap quan acabarà.
- La distància més curta entre dues persones és l'amor
- Qui està damunt, no s'ha d'estranyar si li mouen l'escala.
- Amb moltes pedres es fa un temple; amb poques pedres es fa un màrtir.
- Les coses són com són i no com a vegades diuen que són.
- No hi ha treball més dur, que haver de cercar treball per a fer.
- Si dius el que saps, saps el que dius.
- Estimem les persones quan viuen, que quan hagin mort no faran mèrits per esser estimades.
- És bo recordar el que hem de dir, però també és bo recordar el que no hem de dir.
- Dormir pensant, és pensar sense dormir.
- Un jove està a la millor edat per a anar tornant vell.
- Hi ha dues coses que han d'anar paral·leles: el que es diu i el que es pensa. Si no és així, es menteix.
- Si estimes una persona, no ha de ser motiu per a no estimar la resta..
- No et moris abans d'hora, que et cansaràs d'esperar.
- Demanar perdó a temps evita sofriments.
- Els secrets que són públics, segueixen essent secrets que tothom coneix.
- La mar, essent la mateixa per tot, és distinta per tot.
- Diguem amb qui camines i et diré on vas.
- Si els ases i les someres volassin no es veuria el cel.
- El qui s'equivoca i ho reconeix, guanya en experiència.
- No ens riguem del que té culpa, que ja li basta el pes que du.
- Riure, cantar, plorar, les millors píncoles per a l'estrès. Segur.

Molts d'anys i que el torró de Ca'n Delante no vos caigui pesat.

Cala Santanyí, any 2005

AJUNTAMENT DE SANTANYÍ

Pressupost Municipal any 2005

DESPESES

CAPÍTOL I:	Despeses de personal	4.322.400,00
CAPÍTOL II:	Despeses en béns corrents i serveis	6.196.000,00
CAPÍTOL III:	Despeses financeres	152.200,00
CAPÍTOL IV:	Transferències corrents	619.600,00
CAPÍTOL VI:	Inversions reals	2.952.230,00
CAPÍTOL VII:	Transferències de capital	57.000,00
CAPÍTOL IX:	Passius financers	80.570,00
Total		14.380.000,00

INGRESSOS

CAPÍTOL I:	Imposts directes	6.690.000,00
CAPÍTOL II:	Imposts indirectes	450.000,00
CAPÍTOL III:	Taxes i altres ingressos	2.391.000,00
CAPÍTOL IV:	Transferències corrents	1.916.000,00
CAPÍTOL V:	Ingressos patrimonials	359.500,00
CAPÍTOL VII:	Transferències de capital	78.400,00
CAPÍTOL IX:	Passius financers	2.495.100,00
Total		14.380.000,00

PADRÓ D'HABITANTS (31-12-2004)

S'Alqueria Blanca	.989
Cala d'Or	.4.084
Cala Figuera	.646
Cala Llombards	.330
Cala Santanyí	.493
Calonge	.895
Cap des Moro	.120
Es Llombards	.586
Portopetro	.583
Santanyí	.3.214
TOTAL	.11.940

DEMOGRAFIA ANY 2004

Naixaments	.90
Matrimonis	.44
Defuncions	.61

Carretera Sineu, 10 - Lloret de Vistalegre
Tel. 971 524 044 - Tel./Fax 971 524 212
Móvil 609 861 678

am
santanyí
ÉS CÒPIA
DIGITALITZADA

L'AJUNTAMENT
DE SANTANYÍ